

World Goodwill

NYHETS BREV

Nr 3 2011

En tidskrift som visar Den goda viljans energi i världen.

TANKAR OM FRIHETEN

Ett så till synes enkelt begrepp som frihet har genomgripande konsekvenser för människans hela liv. Speciellt påverkar friheten samhällets sociala, ekonomiska och politiska strukturer i stort. De senaste månaderna har den arabiska våren visat att begäret efter politisk frihet, som många i väst tar för given, är starkt nog att störta regimer som suttit länge vid makten. Å andra sidan har upploppen i England lett till att åtminstone somliga politiker har föreslagit att man ska begränsa nuvarande friheter. Båda exemplen visar på olika sätt att graden av frihet i ett samhälle aldrig kan betraktas som fix och färdig, utan ska ses som en dynamisk utvecklingsprocess. Med detta som bakgrund ska World Goodwill närmare granska *Frihet och andlig trygghet* som är ämnet för våra seminarier lördagen den 29 oktober i London, New York och Genève. Det är seminarier som hålls varje år (se mera nedan).

Alla artiklarna i det här numret handlar om frihet från olika utgångspunkter. I *Frihet och världsmedborgarskap* ser vi på friheten inte bara i ett brett filosofiskt och andligt perspektiv utan också på vilka praktiska konsekvenser den kan få för mänskligheten. Den är kopplad till individens förmåga att till fullo uttrycka den inneboende själen. En av de viktigare slutsatserna är att om friheten ska kunna åtnjutas helt och fullt av en person så måste den vara tillgänglig för alla. Därför har alla människor av god vilja ansvar för att stärka friheten överallt där det är möjligt. Ett sätt att göra det kan vara att praktiskt dela jordens resurser genom internationell utvecklingshjälp, som diskuteras i *Den goda viljan: att dela med sig*. Sambandet mellan att dela med sig genom att

hjälpa och att utvidga friheten är mera indirekt, och inte självklar – när allt kommer omkring är korruptionen en alltid närvarande fara. Men klart är att utan en internationell resursdelning, kan förutsättningarna för en del av de ekonomiska friheterna, såsom fondering för hälsovård eller boende, allvarligt försenas.

Hälsovård och ett adekvat boende beskrivs ibland som obligatoriska nyttigheter, och är bland de grundläggande rättigheterna i den allmänna deklarationen om de mänskliga rättigheterna. Olika nationalstater med skiftande politiska system har kommit fram med vitt skilda tolkningar av hur mycket den enskilde medborgaren har rätt till. De fyra friheterna som Franklin Roosevelt framförde, för diskussionen om vad individen har rätt till. Och ett område där många nationalstater kan förbättra sig är i behandlingen av minoriteter med en kultur som skiljer sig från majoritetens. Historiskt sett har sådana minoriteter fått märka att deras fri- och rättigheter är mer begränsade än majoritetens. Artikeln *Kulturellt utsatta* vill introducera en ny yrkeskategori, som skulle kunna hjälpa till att garantera att minoriteter behandlas juste – speciellt viktigt i en tid då kulturer blandas alltmer.

Enligt Alice Bailey (Strålarna och invigningarna, del 5, sid 416) beror det på att frihetens princip är ett i det stora hela utforskat mysterium. Vi har än så länge inte en klar bild av ett samhälle där var och en är verkligen fri. På årets seminarium om *Frihet och andlig trygghet* vill vi utforska detta mysterium närmare tillsammans med våra inbjudna föreläsare, och ni är varmt välkomna att delta tillsammans med oss.

I detta nummer

Frihet och världsmedborgarskap

Att hjälpa och dela lika

Rättigheter

Kultursensitiva: det nya yrket

Höstens World Goodwill-seminarium

Redaktör:
Dominic Dibble

www.worldgoodwill.org

Frihet och världsmedborgarskap

För närvarande är friheten något man främst förknippar med folkresningarna i arabvärlden. Den vill få den frihet som andra nationer åtnjuter. Förenta nationernas beslutsamhet har än en gång satts på prov, och den här gången visade reaktionen en kollektiv vilja att skydda dem som var utsatta för förföljelse och mordhot. FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon spelade en avgörande roll i att leda säkerhetsrådet till att anta Libyenresolutionen som svar på "flagranta övergrepp på alla normer som styr det internationella uppförandet och allvarliga överträdelser av internationella mänskliga rättigheter och internationell rätt." Det finns hoppfulla tecken på att Förenta nationernas vilja håller på stärkas, och att vi i framtiden kommer att kunna se detta representativa organ för världens nationer kunna upprätthålla alla medborgares rätt till de grundläggande friheter, som konstituerar ett värdigt mänskligt liv. De senaste 250 åren i världshistorien har djupt påverkats av frihetstanken. Folk har kämpat mot orättvisor och påtvingad fattigdom i en världsordning som konserverar välstånd och trygghet för ett fåtal på bekostnad av elände, misär och slaveri för de många. Inte förvånande har drag för att etablera olika friheter – till och med friheten i sig – vanligtvis undertryckts av staten. Ett intressant exempel på detta är Schillers "Ode till glädjen" som Beethoven använde i sin nionde symfoni. Det de flesta inte vet är att denna dikt ursprungligen var ett ode till friheten, men att censorerna aldrig skulle ha tillåtit att gavs ut i den formen. Så Schiller använde istället ordet *Freude* (glädje) istället för *Frihet*, *den sköna gudagnistan*. Glädjen är andlig och inte ett hot mot den etablerade ordningen: friheten är en maning till handling grundad på en vision om en bättre framtid.

Liksom allt annat har vår förståelse av ett begrepp som friheten utvecklats över tid genom personliga, samhälleliga och kulturella erfarenheter. För flera århundraden sedan såg folk friheten helt enkelt som frihet att göra som man vill, men idag har en helt igenom djupare förståelse parad med en starkare känsla av ansvar och respekt för andra utvecklats. Stora tänkare har satt fröet till andliga idéer om frihet

och ansvar i människans medvetande, vilka styrt mänskligheten framåt mot den punkt där de nu erkänns av många vara viktiga hörnstenar för en rättvisare och lyckligare värld.

Aristoteles var en av dessa tänkare, som fastslog att det huvudsakliga syftet med politiken inte är att påtvinga lag och ordning, underlätta ekonomiska transaktioner eller att förhindra personliga orättvisor. Syftet är istället att utveckla dygden och 'det goda'. Aristoteles argument var att uppodlandet av dygden är sin egen belöning, eftersom den leder till sann lycka, och en lycklig person visar en bra balans mellan förnuft och begär, med en måttlighet som genomsyrar allt. Den vägen till lycka, sade han, finner man bara genom att delta aktivt i samhällslivet. För lika lite som man kan lära sig att spela ett musikinstrument bara genom teoretiska studier – det kräver övning, så kan dygden bara uppövas genom träning av vår mänskliga kommunikationsförmåga och förmåga att skilja mellan rätt och fel, rättvisa och orättvisa så som de manifesteras i det politiska och sociala livet. För en modernt tänkande person låter uppodlande av dygden lite gammalmodigt men det är bara i uppvisande av det goda som vi ytterst kan se en verklig, andlig frihet utvecklas för hela mänskligheten.

Fastän världens demokratier än så länge kan tyckas vara långt ifrån dygdiga så är den politiska och samhällsdebatten ivrig och dynamisk – känslan för etik och värderingar utvecklas hela tiden när det moraliska hjärtat i viktiga ämnen blir allt starkare hos flertalet. Genom passionerade diskussioner utvecklas ett vidare perspektiv, större inklusivitet och, paradoxalt nog, rudimenten till en kylig, oberoende observation som är så viktig när man ska gå den andliga vägen. För ett växande antal människor som åtnjuter ett stort mått av frihet och jämlikhet blomstrar friheten som princip till ett ideal av världsmedborgarskap och helhetens bästa. Och man förstår att en sådan oerhörd vision kommer att förbli ofullbordad till dess var och en av oss kan medverka till denna framväxande goda vilja. Havererade nationer, undertryckta minoriteter, sveket mot flyktingar och brottsoffer är allvarliga bekymmer som står mellan oss

alla och ett fullt planetärt medborgarskap.

Sist och slutligen är friheten en expansiv kraft i människans konstitution. Den driver hela människosläktet mot ett fullt världsmedborgarskap. Den höjer medvetandet över alla gamla och förstenade tänkesätt och beteenden som hindrar själens fulla uttryck av alla tings grundväsentliga enhet på livets inre sida. Lycka, välstånd och frihet är koncept under utveckling och de återspeglar och stödjer själens längtan efter att få uttrycka livets enhet som ett inneslutande tillstånd, som inte går att separera från andras. Friheten är en genomslående energi som höjer medvetandet stadigt

Att hjälpa och dela lika

I Alice Baileys böcker sägs att vår tids stora andliga prestation och utvecklingsförlopp kommer att bli alla människors enande och mänskliga relationer, vilket gör att folk överallt kan sitta tillsammans i Kristi närvaro och dela bröd och vin (symboler för näring). Hon konstaterar att det förekommer förberedelser för denna gemensamma symboliska högtid, och att de görs samtidigt som folk kämpar och lagstiftar för ett ekonomisk bevarande av deras nationer, och eftersom födan är ett ämne som engagerar lagstiftare överallt. Man ska inte underskatta svårigheterna, för det går inte att förneka att jordens bördiga områden, liksom mineralfyndigheter, färskvatten och andra resurser som är nödvändiga för det mänskliga livet är långt ifrån jämlikt fördelade över jordens olika länder. Om vi ska få ett rättvis fördelning krävs att vi besejrar de nationella regeringarnas själviskhet. Vad gör då regeringarna för närvarande för att möta denna utmaning?

I början av maj i år höll Förenta nationerna en konferens om LDC:erna (de minst utvecklade länderna) i Istanbul. FN använder tre huvudsakliga kriterier för att bestämma om ett land faller i den kategorin: låg genomsnittsinkomst, svaga resurser hos människor (baserat på indikatorer som näring, hälsa, utbildning och andel vuxna läskunniga) och ekonomisk utsatthet. För närvarande är det så mycket som 48 länder som klassificeras som LDC:er.¹ Att komma till ett mer utvecklad nivå är en komplicerad process, som involverar många olika faktorer, vilket också medgavs i konferensens

och lugnt mot de andliga rikena på en resa som måste göras tillsammans med alla människosjälar och faktiskt också med de andra naturrikerna. Den allra första anblicken av planeten jorden från rymden drev fram detta erkännande i medvetandet. En vacker, gnistrande sfär av turkos och vitt, mot rymdens svarta bakgrund beskriver med geometrisk precision utsträckningen av gränserna för det som varje människa bör kunna kalla sitt 'hem'. Och i förlängningen av denna tanke ligger att alla människor som bor här i själva verket är en enda familj.

handlingsprogram. Hur som helst så fortsätter det direkta utvecklingsbiståndet från olika länder att spela en viktig roll. Utvecklingsbiståndet skiljer sig från humanitärt bistånd, som man ger som svar på tillfälliga katastrofer.

Ord som hjälp och bistånd döljer vilka komplicerade politiska och ekonomiska faktorer som spelar in när vi ser på vem som ger vad till vem. För att ta ett färskt exempel har Storbritannien under många år gett Indien hjälp, delvis på grund av den historiska länken då ju Indien är en f.d. brittisk koloni. Men nu ser vi att Indiens ekonomiska framsteg gör att landet har sitt eget hjälpprogram, och ett litet men växande rymdforskningsprogram. Sålunda har frågan om Storbritannien ska fortsätta hjälpa Indien diskuterats i både brittiska och indiska media. En viktig faktor som komplicerar det hela är att fattigdomen fortfarande är enormt stor i det indiska samhället: som ekonomen Andy Sumner har observerat så är nästan en miljard människor i medelinkomstländer som Indien fattiga.

Så givare måste inte bara ta hänsyn till LDC:er, som har höga genomsnittliga fattighetsnivåer (vilket innebär att i den lägre änden finns förskräckliga extremer av fattigdom), utan även till de fattiga i medelinkomstländer, som kan kräva mer sofistikerade operationsmål. När vi nu går in i en högteknologisk tidsålder blir överföring av data (t.ex. satellitbilder), kunskap (t.ex. hur man tolkar dem), och sakkunskap (t.ex. att översätta tolkningarna till positiv policy) allt viktigare för regeringarna i medelinkomstländer, med avseende på penningtransfereringar.

Och som Sumner menar, bör medelinkomstländer också "bekymra sig mer och designa positiva och koherenta utvecklingsprogram för remittering och migration, handelspreferenser och klimatförhandlingar och finansiering."

Som extensiva resultatmål för biståndet kan FN:s millenniemål för år 2015 hjälpa till att ge ett relativt enkelt svar på frågan vad biståndet ska åstadkomma.² Men eftersom alla utvecklingsländer kommer att ha nått olika nivåer för vart och ett av de åtta målen, betyder det ändå att givarländerna måste överväga hur man bäst hjälper varje mottagare mål för mål. Ett grundläggande FN-mål för den mängd som tror behövs är en överenskommelse från 1970, att givarländerna ger 0,7 % av sin BNP. Ett litet antal utvecklade länder gör nu det och en del ger mer.³

Det är inte alla som tycker att hjälp är något helt och hållet bra. Den ungerske ekonomen Peter Baur har menat att hjälpen stärker regeringarnas makt och föder korruption, och den zambiska ekonomen Dambisa Moyo upprepar argumentet i sin bok *Dead Aid (Why Aid Is Not Working and How There is Another Way for Africa)* menar att hjälp inte är en bra idé, men att utländska investeringar är det. Hon tror att, som det ser ut just nu, så förvärrar bara utlandsbiståndet Afrikas problem, och att ett stopp faktiskt skulle driva på en ekonomisk tillväxt. Hon säger: "De senaste 60 åren har sett en ständig ström av bevis för att biståndet inte har gått till att stödja produktiva investeringar, utan snarare till att stödja despotiska och tyranniska ledare över hela kontinenten. Men korruption är bara ett av problemen. Jag tror att det mest grundläggande problemet är att biståndet berövar afrikanerna rättigheter, och i den bemärkelsen betyder det att regeringarna inte är ansvariga mot afrikanerna. De tillbringar sin tid med att fjäska för internationella givare som i själva

verket står för deras försörjning." Även Center for Global Development (cgdev.org), en amerikansk tankesmedja, publicerar en *Commitment to Development Index* [ett åtagande för utvecklingsindex] som omfattar inte bara bistånd, utan även ett antal andra faktorer såsom handel, investeringar, migration etc. Meningen är att det ska lyfta fram det faktum att biståndet inte bara handlar om kvantitet, utan också kvalitet, och att utvecklingspolicy handlar om mer än bara hjälp.

Commitment to Development Index för oss tillbaka att se hur enormt komplicerat ämnet blir när länder helt enkelt försöker dela med sig till varandra. Det man inte kan förneka är att impulsen att dela med sig aldrig är fel. Utmaningen ligger i att hitta vägar att intelligent kanalisera denna hjärtcenterade impuls. Det finns många kreativa projekt som nu styrs av det civila samhället, vilket hittar innovativa sätt att hjälpa eftersatta grupper i alla länder. Om regeringarna kan hitta vägar att skapa partnerskap med det civila samhället kommer detta helt visst hjälpa biståndet att spridas effektivare. Framför allt, om den goda viljan kan motivera givar- och mottagarländernas regeringar intelligentare, och även deras medborgare, så skulle utvecklingshjälpen i sanning bli ett riktigt delande, som är en nödvändig förutsättning för goda relationer mellan alla folk på jorden. När jordens resurser fördelats så att varje person och varje land kan förverkliga sin fulla potential, då helt visst ska vi få se en tidsålder av kreativt globalt samarbete som kommer att markera ett stort steg framåt i mänsklighetens andliga utveckling.

1. På http://en.wikipedia.org/wiki/Least_developed_country#Current_LDCs finns en förteckning över vilka länder det är.
2. FN:s Millenniemål diskuteras utförligt här: www.un.org/millenniumgoals/
3. Se www.unmillenniumproject.org/press/07.htm

DEN GODA VILJAN ÄR... en språngbräda mot friheten.

Rättigheter

Frågan vilka rättigheter en person har diskuteras rätt flitigt nuförtiden. I princip kan man se rättigheterna som en slags garanti, ett löfte om förmåner antingen som medfödda rättigheter

eller enligt lagen. Rättigheter är de förmåner som ett samhälle garanterar alla som uppfyller vissa stipulerade behovsvillkor. Meningen är att de ska främja social jämlikhet och bistå dem

som i annat fall skulle vara i riskzonen.

Men i en vidare bemärkelse är en rättighet något som en individ förväntar sig få ta del av bara därför att den råkar finnas, t. ex. en speciell belöning eller fördel. "En känsla av att man har rätt till något" beskriver väl vilka villkor som råder i ett samhälle där individens önsknings är starkare än omsorgen om det gemensamma bästa, vilket överskrider gränsen mellan det som är rätt och personliga privilegier.

"Det har jag rätt till" skriker den separata personligheten som är missnöjd och misstänker sig vara orättvist behandlad. "Det har jag rätt till" är också en förväntning från den mäktige, välbeställda samhällsmedlem, som betraktar sina intressen som enastående. Eftersom den oförlost personlighetens natur är att fokusera på egenintresset, döljs rättigheterna ofta bakom juridiska och byråkratiska strukturer för att skydda den mäktiges intressen. Detta kan skapa en situation där rättigheterna, som i idealfallet ska värna de svagare, de samhällsmedlemmar som är mest i behov av dem, i själva verket tjänar de mäktigas och rikas intressen. Samtidigt ger man de fattigare och mindre bemedlade epitetet lata och oansvariga eftersom de behöver speciell hänsyn.

Frågan om vem som är berättigad till något och i så fall till vad är kritisk för alla samhällen med stora inkomstskillnader, ett fenomen som har accentuerats i många samhällen de senaste årtiondena. Så länge som man är fri att sträva mot och kunna nå sina mål, tillsammans med en försäkran att rättigheterna kommer att förvaltas rättvist, kan en viss ojämlikhet tolereras. Men strålkastarljuset riktas mot den allt starkare känslan av att välståndet är orättvist fördelat. Orsaken är den världsomspännande ekonomiska krisen, som underblåsar misstron mot "systemet".

Allvaret och strängheten i de åtgärder som regeringarna har vidtagit har fått ett abrupt slut på de "goda tiderna" och många har svårt att acceptera att de inte med nödvändighet har rätt till det välbefinnande och de nöjen och njutningar som de är vana vid och betraktar som nödvändiga för ett vanligt vardagsliv. Faktum att de rika fortfarande blir rikare stärker bara detta obehag och denna misstro i en "jag först"-kultur, och vi kan se en direkt koppling mellan en känsla av att man har rätt till något

och en brist på omsorg för och deltagande i samhället i stort.

Och ändå är det bara genom hela samhällets välstånd som alla kan få sina grundläggande rättigheter tillgodosedda – rätten till fred, hälsa och trygghet. Forskning har visat att samhällen där det finns en märkbar obalans i inkomstfördelningen faktiskt är mindre stabila, mindre jämlika och har fler hälso- och samhällsproblem än samhällen med mindre skillnader mellan rika och fattiga delar av befolkningen. Forskningen har också visat att över en viss nivå skapar inte större rikedom mer lycka, hälsa eller ett längre liv. *The Equality Trust* rapporterar också att rörligheten i samhället är mindre och den geografiska segregationen större i mer ojämlika samhällen. Samhällen med mindre skillnader i inkomst mellan fattiga och rika är mer solidariska: samhällslivet är stabilare, förtroendenivån är högre och våldet mindre utbrett.

Att rikta sig till de med de mest trängande behoven, de mest utsatta samhällsmedborgarna, är ett uttryck för medkänsla. Men det är också så att själens evolutionära resa har med sig nedärvd karma från ett sedan länge glömt förflutet. I den bemärkelsen, är det personliga ansvaret för de egna omständigheterna oundvikligt. Varje själ måste ta itu med sin egen karma, men i ett samhälle som visar omtanke kan regeringarna hjälpa genom att ge rättigheter som hjälp på vägen.

Att se rättigheterna på det sättet är mer konstruktivt än att mena att "världen är skyldig mig något", att säga att om något ont drabbar mig ska andra göra det gott igen. Den inställningen kanske har sin grund i att man blandar ihop denna rätt med de mänskliga rättigheter, dvs "de friheter som alla människor har rätt till". Själens utveckling kräver sådana friheter för att kunna utveckla sin medvetenhet om de inbördes sambanden som vidmakthåller livets väv på den här planeten. Varje människa lever i sitt eget nätverk, hjälper till att upprätthålla det, och upprätthålls av det. Den förre amerikanske presidenten Roosevelts fyra friheter beskriver den grund som alla mänskliga varelser behöver för att fullt och helt kunna delta i detta livets nätverk:

Frihet att tala och uttrycka sig över hela världen.

Frihet för alla att tillbedja Gud på sitt eget sätt över hela världen.

Frihet från armod (eng. want) - vilket om man översätter det till världsvida termer betyder ekonomiska villkor som garanterar varje nation ett hälsosamt fredligt liv för sina medborgare i hela världen.

Frihet från rädsla. Översätter man det till världsvida termer betyder det en så stor och genomgripande minskning av vapnen att ingen nation kommer att kunna utöva fysisk aggres-

sion mot någon granne – någonstans i världen.

Dessa friheter är nödvändiga förutsättningar för en tryggare värld och alla människor, vuxna såväl som barn, har rätt till dem. Speciellt om den tredje friheten - frihet från armod - tillgodoses genom ekonomiskt delande, kan den leda till att betydelsen av rättigheterna i den sociala och ekonomiska samhällsväven minskar. Det leder till ett större deltagande i människosläktets nationella och internationella liv.

Kultursensitiva – ett nytt yrke i en värld av blandade kulturer

Termen mångkultur eller multikulturalism har valsat runt i pressen på sistone. Ett antal politiker, bland annat rikskansler Angela Merkel och brittiske premiärministern David Cameron, har uttryckt dubier om mångkulturen har haft framgång deras länder. I en politisk kontext definieras mångkultur som ett försvar för att olika etniska och religiösa grupper ska ha jämbördig status, utan att några speciella etniska, religiösa och/eller kulturella samhällsvärderingar ses som mer centrala. En annan liknande term är pluralism, fastän pluralism verkar ha en mer positiv ton av att bejaka olika kulturer inom en nation.

Ordet kultur har många betydelser. I vanligt tal syftar det mest på bildning eller förfining. Men i vidare bemärkelse, sträcker det sig längre. Det inbegriper en komplex syntes av sociala, religiösa och politiska värden och förväntningar. Det är därför i grunden subjektivt till sin natur. Men som vi ska se senare uttrycks det genom objektiva institutioner och sedvänjor. Det är starkt förknippat med en individuell identitetskänsla. Det hänger också ihop med nationell identitet – en nation har vanligen en känsla av ett gemensamt kulturellt arv. Men ändå är det inte begränsat till nationer – för religioner, politiska ideologier och andra kulturella dimensioner går över alla nationella gränser. Detta är en orsak till varför kulturpolitik är så svårt: det betyder ju att nationell kultur och nationell identitet inte kan förbli färdig och statisk, speciellt inte som nationerna är öppna för invandring.

Ett annat skäl till svårigheten är, speciellt i liberala demokratier, att föreställningen att staten kan eller bör ingripa i en specifik grupps egna seder, bruk med dess kulturella identitet, stå i konflikt med skyldigheterna i den allmänna deklarationen om de mänskliga rättigheterna.

Och det faktum att kulturen är något så subjektivt, gör det svårt att komma överens om dess exakta natur. Sålunda, kan två personer som tillhör samma religiösa sekt vara oense i tolkningen av vad dess bud kräver. Två personer i samma politiska parti kan vara oense om vilken politik som är bäst för deras land. Två personer av samma nationalitet kanske ser på sina nationella symboler, myter och hjältar på helt olika sätt, när de söker stöd för vad det betyder att vara egyptier eller nigerian eller holländare. Det är därför man ger så stor uppmärksamhet åt de fysiska symbolerna och sedvänjorna när man diskuterar mångkulturalism – ett slags klädedräkt, ett slags byggnader o s v. Men eftersom dessa symboler och sedvänjor kan betyda olika saker, till och med för personer i samma kulturkrets grupp, för att inte tala om utanförstående, så är tillfällena till missförstånd nära nog outtömliga.

Ett enda exempel från senare tid kan fungera som illustration: Frankrikes förbud mot att bära *niqab*¹. En av de viktigare motsättningarna mellan dem som satte sig emot ett förbud och de som stödde det, var om bärare av niqab faktiskt valde att göra det eller tvingades av andra inom deras kulturkrets. Svaret vänds delvis mot hur kvinnor som bär niqab, andra inom deras kulturella grupp och de inom andra grupper tolkar betydelsen av att bära niqab. Är det ett tecken på en religiöst rekommenderad anständighet? Av patriarkalt förtryck? Av ett försök att dölja den personliga identiteten? Eller är det ett politiskt ställningstagande?

Hur ska man lösa sådana lösa kvistiga frågor? Bör staterna uppmuntra folk från andra länder att assimileras i den rådande nationella kulturen – den så kallade smältdegelkulturmetoden? Bör de tillåta dem att ha kvar så mycket

av deras kulturella särart som möjligt – den mångkulturella eller kulturella mosaik-metoden? Svaret kommer att variera beroende på mognaden och stabiliteten i varje nations egen kulturella identitet. Ett annat sätt att tänka är hämtat från Alice Baileys böcker, och det kan kanske vara till hjälp.

Hon menar att en person förfinas och bildas gradvis, och att vara kultiverad betyder att ha förmågan att korrelera betydelsevärld med världen av yttre effekter. Ett annat sätt att säga det, och som anknyter till den tidigare definitionen, är att, under det att de flesta människor präglas undermedvetet av idéer som är drivkraften till deras egen kultur, och deltar mer eller mindre utan ifrågasättande i institutioner och sedvänjor som uttrycker den kulturen, så är en kulturellt sensitiv person någon som explicit och medvetet förstår den kulturen. Denna förhöjda kulturella sensitivitet skulle också ge dem djupare insikt i andra gruppers kultur, och göra dem till idealiska kandidater för att hjälpa till att medla mellan olika kulturer, skapa kontakter och föreslå vägar till ömsesidiga överenskommelser. Ett mycket viktigt rekvisit för ett sådant arbete är den goda viljan, för det är bara i en atmosfär av god vilja som det subtila och krävande arbetet med att göra kulturella symboler förståeliga för båda sidor kan fortgå.

Mänskligheten har startat sin resa på

detta område, genom att skapa kulturanthropologin, som ett speciellt ämnesområde. Det arbete som gjorts på detta område kan bli mycket användbart när man vill hjälpa den kulturellt sensitiva att utveckla tvärkulturell förståelse. Verklig framgång skulle också kräva träning i meditation, för den som är kulturellt känslig måste kunna göra sig fri från vanemässiga reaktioner som den egna kulturen har bibringat. Att nå ett sådant självets oberoende kräver en sträng disciplin av sinne och känslor, och det kan meditationen ge. Om en potentiell kulturkonflikt dyker upp i en nation i en tänkt framtid, så delegeras tränade kulturella sensitiver av nationens regering för att träffa alla berörda, men även med delegerade sensitiver från ursprungslandet/ursprungsländerna för den kulturella minoritetsgruppen. Deras gemensamma arbete meddelas regeringen som rekommendationer för hur man bäst ska gå vidare. Om den formen är ändamålsenlig kan intensifierad kulturell kontakt bli normerande. Då kan vi förvänta oss se mer av den subjektiva andliga enheten bakom många av de yttre kulturella skillnaderna. Och mänskligheten kommer att gå in i en tidsålder där de många kulturerna blir en kör av olika röster som blir till en symfoni av glädje.

1. Niqab eller nikab är en ogenomskinlig slöja som bärs framför ansiktet av vissa muslimska kvinnor. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Niqab>

MEDDELANDE: HÖSTENS WORLD GOODWILLSEMINARIUM

World Goodwills seminarium om **frihet och andlig trygghet** (eng. *Freedom and spiritual security*) ägde som vanligt rum i London, Genève och New York den **29 oktober 2011**. Rubriken tog vi från Alice Bailey, som skriver att idag färgar två kvaliteter idealet för den inkommande civilisationen, som alla tjänare arbetar för: frihet och andlig trygghet.

För de som inte varit med på något seminarium tidigare, kan vi berätta att syftet med dem är att subjektivt stödja de enskilda personer och grupper som tjänar för att förändra medvetandet och som arbetar för enhet, rättvisa och fred. Avsikten är att stimulera till att man känner igen de andliga principer och värden som dessa tjänare hjälper till att förankra människors hjärtan och sinnen. Vi vill också visa på att alla som på något vis arbetar för att bygga upp ett mer omhändertagande samhälle ingår som delar i en

enda medvetandegrupp. Vi har bjudit in personer från många olika områden för att tala över dagens ämne.

Seminariet är öppet för allmänheten och det är gratis inträde, men vi är tacksamma för alla gåvor. Vi har anslagit rejält med tid för diskussion och även en stunds meditation. Erfarenhetsmässigt vet vi att de som deltar i seminarierna brukar ha ett inneslutande andligt synsätt, en vision om en enad värld och enda mänsklighet, och att de även är engagerade i ett praktiskt arbete med att uttrycka god vilja och bygga en värld av enighet, rättvisa och fred.

I år vill vi uppmuntra alla till att hjälpa till att inplantera seminariets tankeform genom att bidra med tankar i ämnet och delta i diskussionen på vår hemsida: www.lucistrust.org/forums/discussion_on_freedom_and_spiritual_security. Det vore trevligt om ni vill vara med.

DEN STORA INVOKATIONEN

(omarbetad version)

Från Ljusets punkt i Guds Sinne,
låt Ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt Ljus stråla ned över jorden.

Från Ljusets punkt i Guds Sinne
låt Ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt Ljus stråla ned över jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta,
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Kristus återvända till jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Den kommande* återvända till Jorden.

Från det centrum där Guds Vilja är känd,
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte -
Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum där Guds Vilja är känd
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte
- Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på jorden.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på jorden.

Om du vill skicka det här budskapet vidare till andra så finns två kort som du kan ta från vår engelska hemsida www.lucistrust.org/ecard/ och www.lucistrust.org/ecard2/

*Många religioner tror på en världslärare som ska komma någon gång i framtiden. Han är känd under många olika namn såsom Herren Maitreya, imamen Mahdi, Kalkiavataren etc. Ibland används dessa namn i någon version av Den stora invokationen av folk med olika tro.

ATT VERKA FÖR ATT SKAPA RIKTIGA RELATIONER

ISSN 1650-5263

World Goodwill är en internationell rörelse som verkar för att mobilisera den goda viljans energi i världen och att skapa riktiga mänskliga relationer. Organisationen grundades 1932 som en tjänande verksamhet inom Lucis Trust. I Storbritannien är Lucis Trust en registrerad utbildnings- och välgörenhetsorganisation. I USA är den ett icke-vinstdrivande, skattebefriat utbildningsföretag. World Goodwill är en av FN godkänd NGO (icke-statlig organisation) och den brukar delta i de reguljära rådgivande mötena i FN:s högkvarter. Lucis Trust finns med på ECOSOC:s lista över rådgivande organisationer.

World Goodwills Nyhetsbrev kommer ut fyra gånger om året. Vill du ha fler exemplar, hör gärna av dig. Förutom den engelska originalversionen *World Goodwill Newsletter* ges nyhetsbrevet också ut på danska, franska, grekiska, holländska, italienska, portugisiska, ryska, spanska, svenska och tyska. Den engelska hemsidesadressen är www.worldgoodwill.org Här kan du läsa nyhetsbrevets originaltext.

World Goodwills arbete finansieras uteslutande genom gåvor och det kostar inget att prenumnera på nyhetsbrevet. Men varje gåva - stor eller liten - är mycket välkommen. På så sätt kan information spridas till så många som möjligt. Gåvor till Lucis Trust, kan göras till postgiro: 74267-6, då stöder du den internationella verksamheten. Om du vill bidra till att materialet kan ges ut på svenska kan du använda banknumret nedan.

WORLD GOODWILL

1 Rue de Varembé (3è)
Case Postale 26
CH - 1211 Geneva 20
Schweiz

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
Storbritannien

120 Wall Street
24th Floor
New York NY 10005
USA

Översättning, layout och utskick: Svenskt Informationscenter för World Goodwill och Trianglar
Granängsringen 16, 135 44 Tyresö. Hemsida: <http://www.goodwilltriangel.org> E-post: info@goodwilltriangel.org
Tel: 018- 53 01 20 (dagtid) eller 08-798 28 78 (kvällstid) Svenskt Informationscenters arbete finansieras enbart genom gåvor. Varje gåva bidrar till att information kan spridas till flera personer. Bankgironummer: 5777-1537